

JOSEF BÖHM

Pan Josef Böhm se narodil 25. 5. 1945 v Ledči nad Sázavou. Celé dětství prožil společně s rodiči a jako jedináček, který se vždy dokázal zabavit, takže mu to, že byl jedináček, ani nevadilo. Rád se v dětství začel do knih z otcovy knihovny a byl pak ve škole mnohem šikovnější než jeho spolužáci a také si tím vybudoval ke knihám a k historii lásku, která mu zůstala až do dneška.

V letech 1951–1957 studoval na Národní škole v Ledči n. Sázavou (1. - 5.ročník), pokračoval pak na Osmileté střední škole v Ledči n. Sázavou (6. - 8. ročník). V jeho dětství se v Československu k moci dostala komunistická strana a všude kolem začala být taková zvláštní atmosféra. Nikdo nevěděl, co se děje, všichni se báli. Josef Böhm si začal všimnout, že je kolem něho spousta věcí jinak, chtěl zjistit co a jak, ale jeho rodiče ho od toho vždy drželi stranou. Nechtěli, aby se takto mladý o tyto věci zajímal. Josefu Böhmovi to ale nedalo a snažil se zjistit pravdu. Už na střední škole, kterou si vybral, což byla Střední všeobecně vzdělávací škola v Ledči nad Sázavou, si začal všimnout, že to, co je napsané v novinách a říkájí v rádiu, vlastně nemusí být tak úplně pravda. Některé věci se mu zdály nějaké zvláštní a pomalu začal chápat víc. V rozmezí let 1963-1967 studoval pan Josef Böhm na Pedagogické fakultě v Hradci Králové, zde si vybral obor český jazyk a dějepis. V letech 1967-1968 musel nastoupit na základní vojenskou službu jako každý mladý muž jeho věku. Tam opět viděl, že asi něco není v pořádku, nedozvídali se všechny informace a podrobnosti. To Josefa Böhma motivovalo k rozhodnutí, že po skončení vojenské služby s tím bude muset něco udělat. Záleželo mu na tom, aby se důležité informace a pravda dostaly k lidem, kteří by tyto informace pak mohli předat dalším generacím.

Po skončení vojenské služby začal Josef Böhm působit na školách v okolí svého rodiště jako učitel a později i jako ředitel. Jako učitel dějepisu se mu nelíbilo to, že o některých obdobích českých dějin se učebnicích nepíše, například postrádal informace o některých tématech z první světové války. Josef Böhm byl ale natolik odvážný, že své studenty v hodinách dějepisu seznamoval s činností a osudy československých legionářů, o kterých učebnice mlčely. Stal se úspěšným učitelem, kterého měli všichni velmi rádi a na jehož vyprávění z hodin dějepisu vzpomínají dodnes. Ve školství po čase skončil, jelikož uspěl v komunálních volbách. V letech 2002-2010 působil v místní samosprávě na místě starosty a později místostarosty. Po ukončení své činnosti pro město Josef Böhm odešel do důchodu. Ale ani v důchodu se dodnes nenudí, pravidelně přispívá do časopisu Světelský zpravodaj svými články z historie města, věnuje se své rodině, velmi rád čte dějepisné knihy a všestranně se zajímá o historii.

Pokud vás zajímá historie, zvláště historie Světlé a okolí, neváhejte ho oslovit. Je to velmi přátelský a moudrý člověk, který vám velmi rád doporučí nějaký studijní materiál nebo si s vámi pohovoří a předá vám nějaké své poznatky z historie.

JOSEF BÖHM

Pan Josef Böhm se narodil 25. 5. 1945 v Ledči nad Sázavou. Celé dětství prožil společně s rodiči a jako jedináček, který se vždy dokázal zabavit, takže mu to, že byl jedináček, ani nevadilo. Rád se v dětství četl do knih z otcovy knihovny a byl pak ve škole mnohem šikovnější než jeho spolužáci a také si tím vybudoval ke knihám a k historii lásku, která mu zůstala až do dneška.

V letech 1951–1957 studoval na Národní škole v Ledči n. Sázavou (1. - 5.ročník), pokračoval pak na Osmileté střední škole v Ledči n. Sázavou (6. - 8. ročník). V jeho dětství se v Československu k moci dostala komunistická strana a všude kolem začala být taková zvláštní atmosféra. Nikdo nevěděl, co se děje, všichni se báli. Josef Böhm si začal všimnout, že je kolem něho spousta věcí jinak, chtěl zjistit co a jak, ale jeho rodiče ho od toho vždy drželi stranou. Nechtěli, aby se takto mladý o tyto věci zajímal. Josefu Böhmovi to ale nedalo a snažil se zjistit pravdu. Už na střední škole, kterou si vybral, což byla Střední všeobecně vzdělávací škola v Ledči nad Sázavou, si začal všimnout, že to, co je napsané v novinách a říkájí v rádiu, vlastně nemusí být tak úplně pravda. Některé věci se mu zdály nějaké zvláštní a pomalu začal chápat víc. V rozmezí let 1963-1967 studoval pan Josef Böhm na Pedagogické fakultě v Hradci Králové, zde si vybral obor český jazyk a dějepis. V letech 1967-1968 musel nastoupit na základní vojenskou službu jako každý mladý muž jeho věku. Tam opět viděl, že asi něco není v pořádku, nedozvídali se všechny informace a podrobnosti. To Josefa Böhma motivovalo k rozhodnutí, že po skončení vojenské služby s tím bude muset něco udělat. Záleželo mu na tom, aby se důležité informace a pravda dostaly k lidem, kteří by tyto informace pak mohli předat dalším generacím.

Po skončení vojenské služby začal Josef Böhm působit na školách v okolí svého rodiště jako učitel a později i jako ředitel. Jako učitel dějepisu se mu nelíbilo to, že o některých obdobích českých dějin se učebnicích nepíše, například postrádal informace o některých tématech z první světové války. Josef Böhm byl ale natolik odvážný, že své studenty v hodinách dějepisu seznamoval s činnostmi a osudy československých legionářů, o kterých učebnice mlčely. Stal se úspěšným učitelem, kterého měli všichni velmi rádi a na jehož vyprávění z hodin dějepisu vzpomínají dodnes. Ve školství po čase skončil, jelikož uspěl v komunálních volbách. V letech 2002-2010 působil v místní samosprávě na místě starosty a později místostarosty. Po ukončení své činnosti pro město Josef Böhm odešel do důchodu. Ale ani v důchodu se dodnes nenudí, pravidelně přispívá do časopisu Světelský zpravodaj svými články z historie města, věnuje se své rodině, velmi rád čte dějepisné knihy a všestranně se zajímá o historii.

Pokud vás zajímá historie, zvláště historie Světlé a okolí, neváhejte ho oslovit. Je to velmi přátelský a moudrý člověk, který vám velmi rád doporučí nějaký studijní materiál nebo si s vámi pohovoří a předá vám nějaké své poznatky z historie.